

רבי יצחק אמר, ש' שְׁמַצִּירַת בְּשִׁלְשֵׁת הַקְּשָׁרִים, (של ארבעה קשרים, רמוזה היא לשלשה, ורמוזה לארבעה. שלשה זה שאמרנו. ארבעה, להיות מרובה קדושה באחד, שהרי הוא כלל התקון העליון. ומפאן נפרדים ונמשכים התחטוים בדרכיהם ברצועותיהם, שתלויים בשערות הללו של הראש שתלויים בהם, ונמשכים מהם כל אותם אחרים, עד שנקשרים במקומם).

שְׁנִינוּ, ו' נוטל אותם עליונים שאמרנו, ואלו תפלין שמניח הקדוש ברוך הוא. משום כף צריך אדם להתפאר בהם, עליהם פתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, שם ה' ממש. ואלו אותם תפלין של ראש. תפלין של זרוע היא שמאל, שנקרא עז, וירשה מעז, זהו שכתוב (שמות יג) והיה לאות על ידכה, בה"א, והיא ה"א שבארנו. אשרי חלקם של ישראל. ועל זה ה"א אחרונה לקחה תפלין, שהיא שמאל.

למי הם ארבע אלה, שהם גוף אחד, ועל זה כלולים באחד, ומי הם? תפארת נצח הוד יסוד. והיא ה"א של ידכה, וכלם אחוזים בה בשביל להתברך מהם, וכלולה מכלם.

אמר רבי חייא, אם כף, הרי פתוב (שמות לב) וראית את אחרי, ושנינו, זה קשר של תפלין. אמר לו, הרי פרשוה, ויפה הוא, והכל ברור הדבר. ועל זה מזה תלויה רצועה אחת למטה, שהרי ממנה תלויים התחטוים ונזונים ממנה. ועל זה נקרא אות, כמו שנקרא (בראשית ט) זאת אות הברית. וכתוב והיה לאות על ידכה, בה"א, והרי פרשוה.

שמע ישראל. אמר רבי ייסא, ישראל סבא. רבי יצחק אמר ע' רברבא, לאכללא שבעין שמחן, סהדותא דכלא שמע ישראל, פמה דכתיב, (ישעיה א) שמעו שמים. עדות הכל שמע ישראל, כמו שכתוב (ישעיה א) שמעו שמים. גם

רבי יצחק אמר, ש' דרשימא בתלת קשרי, (ד' קשרין רמוזא היא לתלתא ורמוזא לארבעה, תלת הא דאמרן. ארבעה למחוי רתיבא קדישא בסדא. דהא הוא כללא דתקונא עלאה ומהבא מתפרשן ואתמשכן תתאי באורחיהו ברצועיהו דתליון בהני שערי דרישא דתליון בהו ואתמשכן מנייהו כל אינון אחרניו עד דאתקשרן באתרייהו).

הַתִּינֵן, ו' נטיל אינון עלאי דאמרן, ואלין תפלין דאנח קדשא בריך הוא. בגין כף בעי בר נש לאתפארא בהו, עליה פתיב (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך, שם יי' ממש. ואלין אינון תפלין דרישא, תפלין דדרועא היא שמאלא, דאקרי עז, וירתא מעז, הדא הוא דכתיב, (שמות יג) והיה לאות על ידכה בה"א, והיא ה"א דאוקימנא. זכאה חולקיהו (דף רס"ג ע"א) דישראל. ועל דא, ה"א בתראה נטלא תפלין, דהיא שמאלא.

למאן אינון אלין ארבעה, דאינון חד גופא, ועל דא פלילן בחד, ומאן אינון. תפארת נצח הוד יסוד. והיא ה"א דידכה, וכלהו אחידא בה, בגין לאתברכא מנייהו, וכלילא מכלהו.

אמר רבי חייא, אי הכי הא כתיב (שמות לג) וראית את אחורי, ותנין דא קשר של תפלין. אמר ליה, הא אוקמוה, ושפיר הוא, וכלא ברירא דמלה. ועל דא מהאי תלייא רצועה חד לתתא, דהא מנה תליין תתאי, ואתנו מנה. ועל דא איתקרי אות. פמה דאת אמר (בראשית ט) זאת אות הברית. וכתוב (שמות יג) והיה לאות על ידכה בה' והא אוקמוה.

שמע ישראל. (דברים ו) אמר רבי ייסא, ישראל סבא. רבי יצחק אמר ע' רברבא, לאכללא שבעין שמחן, סהדותא דכלא שמע ישראל, פמה דכתיב, (ישעיה א) שמעו שמים. עדות הכל שמע ישראל, כמו שכתוב (ישעיה א) שמעו שמים. גם